

24/9/2013

**Ερώτηση**

**Προς τον Υπουργό Εξωτερικών**

**Θέμα : Διεκδίκηση γερμανικών αποζημιώσεων κατοίκων Διστόμου.**

Το 1997, κατόπιν πρωτοβουλίας του αείμνηστου Ι. Σταμούλη, εξεδόθη η απόφαση 137/97 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Λιβαδειάς, η οποία δικαίωσε τους ενάγοντες Διστομίτες για τις θηριωδίες που διαπράχθηκαν από Γερμανούς της Γκεστάπο και των SS Λιβαδειάς στο Δίστομο τον Ιούνιο του 1944, επιδικάζοντας αποζημιώσεις στους συγγενείς των θυμάτων. Η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, με την απόφαση 11/2000 η οποία υιοθετήθηκε με συντριπτική πλειοψηφία, επικύρωσε και κατέστησε οριστική και αμετάκλητη την απόφαση του Πρωτοδικείου, αφού δέχθηκε, όπως και το Πρωτοδικείο της Λιβαδειάς, ότι η κρατική ετεροδικία κάμπτεται σε περιπτώσεις όπου το κράτος έχει τελέσει εγκλήματα πολέμου ή εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, τα οποία συνιστούν παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου αναγκαστικού χαρακτήρα. Πάρα ταύτα, η εκτέλεση της απόφασης του Πρωτοδικείου Λιβαδειάς ουδέποτε πραγματοποιήθηκε, καθώς ο Υπουργός Δικαιοσύνης, δεν έδωσε ποτέ την άδεια που απαιτείται εκ του νόμου, όπως ορίζει το άρθρο 923 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, σύμφωνα με το οποίο «Αναγκαστική εκτέλεση κατά αλλοδαπού δημοσίου δεν μπορεί να γίνει χωρίς προηγούμενη άδεια του Υπουργού της Δικαιοσύνης».

Στη συνέχεια, ο Ι. Σταμούλης έφερε την υπόθεση του Διστόμου στα ιταλικά Δικαστήρια. Συγκεκριμένα, το 2004 ο Ι. Σταμούλης, επικαλούμενος τον Κανονισμό 44/2001 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, δυνάμει του οποίου η ελληνική αμετάκλητη απόφαση του δικαστηρίου Λιβαδειάς μπορεί να κηρυχθεί εκτελεστή σε άλλο κράτος-μέλος της ΕΕ, καταφεύγει στην Ιταλία, όπου το Πρωτοδικείο της Φλωρεντίας κήρυξε εκτελεστή την απόφαση του Πρωτοδικείου Λιβαδειάς. Το 2008, η Γερμανία προσέφυγε ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, αντιδρώντας στη σειρά αποφάσεων των ιταλικών Δικαστηρίων, τα οποία θεώρησαν ότι για τα εγκλήματα πολέμου που διέπραξαν τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής στην Ιταλία, η Γερμανία ευθύνεται να καταβάλει αποζημιώσεις στα θύματα χωρίς να απολαύει του προνομίου της



κρατικής ετεροδικίας. Το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης προβαίνοντας σε μια «στενή» ερμηνεία του διεθνούς δικαίου εξέδωσε στις 3 Φεβρουαρίου 2012 την απόφαση, σύμφωνα με την οποία η άρνηση των ιταλικών δικαστηρίων να αναγνωρίσουν τη δικαιοδοτική ασυλία της Γερμανίας συνιστά παράβαση των υποχρεώσεων της Ιταλικής Δημοκρατίας που απορρέουν από το Διεθνές Δίκαιο. Ωστόσο, στην ίδια απόφαση το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, αφού αναγνωρίζει τη διεθνή ευθύνη της Γερμανίας, ρητά αναφέρει ότι θα πρέπει οι δύο διάδικες χώρες να προχωρήσουν σε περαιτέρω συνομιλίες για την διευθέτηση του ζητήματος. Σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες και τα δημοσιεύματα του Τύπου, οι διαπραγματεύσεις μεταξύ Ιταλίας και Γερμανίας έχουν ήδη ξεκινήσει εδώ και αρκετό καιρό. Με βάση τα ανωτέρω :

**Ερωτάται ο κ. Υπουργός:**

Έχει ενημερωθεί εγγράφως για την έναρξη των διμερών συνομιλιών Ιταλίας-Γερμανίας σύμφωνα με την απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης; Αν ναι, αξιοποιώντας το σκεπτικό της απόφασης προς όφελος των Ελλήνων πολιτών, σε ποιες ενέργειες προτίθεται να προβεί για την άμεση έναρξη διαπραγματεύσεων μεταξύ Ελλάδας και Γερμανίας και την καταβολή των αποζημιώσεων που επιδικαστήκαν στους επιζήσαντες και τους συγγενείς των θυμάτων του Ολοκαυτώματος του Διστόμου;

**Ο ερωτών βουλευτής  
Σταθός Γιάννης**